

כתב נוגה

להפסיק לפתות אחות

ואם יזפץ כשמו האמיתי, לא יעשה עליהן רושם. נוגה הודיע לו שהוא יגיש בגדר תלונה במישטרה, הכחוד נבלה, התחנן והפציר — ונוגה יותר.

היתה תקופה ארוכה של שקט, עד השבוע שעבר, בהצגת הלילה התקשרה אשה לביתו של צחי נוגה, וביקשה ממנו בכעס שיפסיק להציג מיכתיב לבת-אחותה. באותו ערב הלך נוגה למיסעדה כשכתבת-התיקוה ובעלי-המיסעדה, שאותו הכיר מקודם, לחש לו באוזן כמה נחמד מצידו שהתחיל עם בת-אחותו. "שהיא באמת כחורה נחמדה", נוגה הכין שהודונוזאו מן המיפעל יצא שנית לדרך.

נדע לו גם שהבחור השתמש בשמו ב"מישרד-הרשימי, וכי התחזה ונכנס באופן חופשי למישהקכרדורגל.

הוא התקשר עם הבחור במיפעל, וההסביר לו שאינו אחראי לכל המעשים, רק להלקט. הוא אמר לו שתחבר אחרים כמיפ על משתמשים גם הם בשמו של נוגה. הפעם אין נוגה מותר, ועומד להגיש תלונה במישטרה.

מתחזה ככתב הרדיו וכובש לבבות

הסיפור מתחיל לפני חמש שנים. צחי נוגה, כתב הרדיו לענייני כלכלה, התחברה וספורט (המשדר בכל שבת בתוכנית שירים ושערים), קיבל שיחת-טלפון לאולפן, תוך כדי שירוד תוכנית. בעבר השני של הקו היתה אשה. נוגה לא הכיר את הדוברת. זו נעלבה ואמרה לו: "אתה לא זוכר אותי? הרי עברנו יחד ימים נפלאים אתה גם צילמת אותי בפארק הירקון, וגם קיימנו יחסים". נוגה לא זכר, וגם לא אמר לה זאת. הוא ניסה לבדוק מי הכין לו תעלול, ולא הצליח לגלות. הוא שכח את העניין, עד שכמה חודשים אחרי כן התקשר בחור ואיים עליו: "אם לא תפסיק לפתות את אחותי, אני אפר צ'ך את הפרצוף".

שוב היה שקט במשך תקופה מסוימת, ושוב הגיעה שיחת-טלפון מאשה, שביקשה ממנו תמונות שצילם אותה, כביכול, כעידום. נוגה נכנס לחקירה רצינית. הוא גילה שבמיפעל במרכז הארץ, שבו עבד אביו, יש בחור רומנטי, דודיוזאו וגשוי מאוד, שנוגה היה איתו כדירות ותמיד, משום-מה, ביקש ממנו הבחור שיתן לו כל מיני אבירים שכתובת רשות-השירוד מוטבעת עליהם — כמו עטים, פינקסים ומחוקי-מפתחות. נוגה היה נותן לו, בלי לחשוך במאומה, כשהתחיל לברוק, נזכר כבחור וניגש לברר איתו את העניין.

אחרי שיחה ארוכה תודה הבחור שהוא משתמש בשמו של נוגה. הוא ניסה להצדיק את עצמו ואמר שכאשר הוא מודה בשמו של כתב הרדיו, הבחורות נופלות לרגליו, והוא מכיר אותם.

הודיע השבוע באופן חד-צדדי, כי לדעתו הייבים שני נציגי האיגוד בוועדת-המיוכרים לבחירת מנהלה-הטלוויזיה להיות אנשי וועד בירושלים. לפני שבוע נערכו בחירות באיגוד הירושלמי, ובין חמשת אנשי-הטלוויזיה באיגוד נבחרו ארבעה, שהם, כך אומרים במיסדרונות הטלוויזיה, אנשי-שילוח מובהקים.

התליאכיים באיגוד הארצי לא יסכימו לדרישתם של הירושלמים, וזו תהיה עילה, כנראה, לפרישתו של האיגוד הירושלמי מן האיגוד הארצי. המצב הזה, אם ייווצר, יגרם לעיכוב נוסף בבחירת מנהלה-הטלוויזיה, מכיוון שנציגים של אגודת-העיתונאים הם חברים מן המניין בבחירתו.

בתוככי הרשות

ינון — מר ישראל

ביום החמישי התקיימה ישיבה של ועדת החמישה: מיכה ינון, יור, דידי מנע ודניאל

אלכוהוליסטים חדשים

מצבה של הטלוויזיה הישראלית מר דרדר מיום ליום. זה ידוע, נראה מעל גבי המירקע. מתברר שבר בבר עם הי דרדרות המצב הכלכלי יש הדרדרות גם במצבם האישי של העובדים. בזמן האחרון נראים יותר ויותר עובדי דים, המובטלים מאונס בגלל קיצוצים בתקציב, כשהם יושבים משעות הבוקר המוקדמות במיונון של בניין הטלוויזיה בירושלים, ושותים קוניאק, מרובר, בין השאר, בצלמים, מפיקים ובימאים, ההופכים אטיאט לאלכוהוליסטים.

שירור

צל"ש

סוד מוחלט בהחלט

● **לרויד (רודו) גילבוע** על כתבה מרתקת על רצח יעקב ישראל והדאן (ראה עמוד 4 ויומן אישי). הנושא שגילבוע עסק בו נשמר כסוד כמות, עד ליום השירוד עצמו, היום השלישי שעבר. גילבוע, חיים יבין, עודר התוכנית מבט שני וגם אורי סורת, מנכ"ל רשות-השירוד, שהיה בסוד העניינים, חששו לחשוף את הגילויים

כתב גילבוע

פתד מפני לחצים

שבדידהם. הם פחדו מפני לחצים פוליטיים ומישפטיים. את הכתבה המוכנה ראה ואישר היועץ המישפטי של רשות-השירוד. שלמה נקדימון, העיתונאי שכתב את הספר על רצח דהאן, נסע להונגקונג כדי להיפגש עם תהומי. כשהיה שם, החליט לצלם את השיחה

ירד למחתרת

ביום השישי בצהריים, כשהגיעו יעקב פרס לארץ, נקבעה מסיבת-עיתונאים במלחה-התעופה בן-גוריון. בין העיתונאים הרבים במקום היו גם אמנון נרבי, כתב קול ישראל לענייני-מיפ לגות, ועוז פרנקל, המקביל לו בגלי-צה"ל. השניים הודיעו למערכת-יהם, כל אחד בנפרד, כי יעבירו את מיסעדה העיתונאים בשירוד ישיר. הם גם סיכמו עם אורי סביר, יועץ ראש-המשלה לתיקשורת, שפרס יפתח את דבריו ב"עברית."

השעה היתה 11.45 לפני הצהריים. בשעה זו משודרת בקול ישראל פינת המודעה הקטנה. בגלל תיאמו של גרד עם המערכת, בוטלה הפינה, והאול-פן היכה לדיווחו של גרד מנמלה-תעופה. גרד ופרנקל היו מוכנים, כשעליהם מכשירי-שירוד ואוזניות. ראש-המשלה נכנס לאולם וישב, השניים העמידו את האולפנים במצב קליטה, ואז התברר שראש-המשלה עומד לפתוח בהודעה באנגלית.

גרד ופרנקל ניסו לשכנע את סביר שאולי בכל זאת העברית קודמת, אך סביר התעקש. התברר שבדיק ברגע הקריטי היתה תקלה בצידור הטכני של צוות הטלוויזיה הישראלית, שהיה גם הוא במקום, ולירם רזן, הכתב המריני של הטלוויזיה, ביקש שפרס יפתח את דבריו באנגלית, כדי שתהיה לטכנאים שהות להתגבר על התקלה.

גרד, החזיר את השירוד לאולפן" עד להודעה בעברית. פרנקל, לעומתו, התי-חיל בתירגום סימולטני של דיברי ראש-המשלה. קולו של פרנקל הפריע לצווי תייה-צילום הזורים, והם ביקשו ממנו להפסיק. הוא לא הפסיק אלא עבר אחרה, התכופף והמשיך לשרר מן המתרת. הוא לא רצה להחזיר את השירוד לאולפן, מכיוון שלא היה בטוח שיקבל בחורה את האפשרות לשירוד חי מנמלה-תעופה.

בוידיאן. הוא שכר במקום צוות-צילום מקומי. כשהביא את הקסטות לארץ, ניגש איתם לרשות-השירוד וכשראה יבין את החומר, החליט להקדיש לגילויים ולנושא את התוכנית מכמט שני.

גילבוע עבר על התוכנית במשך חודש, והיה קושי רב בשמירת הרבר בסוד. במיוחד כששולחן-העריכה של גילבוע היה היחירי שעבר כתקופת-העיצומום. גילבוע אמר לחבריו בכניין שהוא עובד על משהו היסטורי על שנות ה-50 בקיבוצים.

הטלוויזיה לא שילמה לנקדימון. הקסטות חזרו אליו, והסיכום בינו לבין רשות-השירוד היה, שהסרט יוקרן סמוך ליום הוצאתו של הספר, כך שיעזור בפריסומו.

מאחורי המיקרופון

גם פוזנר, גם ווזנר

בקול ישראל מכינים תוכנית היתולית מיוחדת לפורים. התוכנית, הנקראת פסוקי, תוקלט בהקלטה תומבית, ובמהלכה יצטרכו אנשי-הצוות, ויארז גרבו, יוסי שריר, מנחם הכהן, שאול ביבר, רורי ברזובא, אליהו הכהן, אמנון אברמוביץ, יוחנם פרס ויוחנן ווזנר) לייחס פסוקים מפורסמים, שיובאו לפנייהם, לאנשים ולנסיבות חדשים.

את התוכנית תנחה ריבקה מיכאלי תפיק **ענת סלג**. בזמן ההכנות סיפרה מיכאלי לפלג שיש באוניברסיטת תל-אביב פרופסור מצחיק, שפגשה בו, ושכדאי לצרף אותו לצוות. היא אמרה לה ששמו **יוחנן פוזנר**. פלג התקשרה לאוניברסיטה, וניסתה לאתר את הפרופסור, שם אמרו לה שאין יוחנן פוזנר, אבל יש פרופסור אחר, ששמו **יוחנן ווזנר**. פלג ריברה איתו, ואחרי שקבעה פגישה, שאלה אם הוא זה שפגש את ריבקה מיכאלי במסיבה. ווזנר ענה שאינו מכיר אותה, ומעולם לא נפגשו.

פלג ומיכאלי הופיעו בכל זאת לפגישה עם הפרופסור ווזנר ומצאו, להפתעתן, אדם מצחיק ומעניין. תוך כדי שיחה התברר להן שאכן יש גם פרופסור **יוחנן פרס**, ששמו הקודם היה פוזנר, ומכאן הבילבול. שני הפרופסורים המכובדים היו בין אנשי הצוות.

הערב יפתח בסידרת בריחות פולניות, שנאסי פו במערכת קול ישראל. ביניהן: בפעם הבאה, מותק שלי — אמר הבעל לאשתו — תוסיפי קצת מרק למלח" וכך: "אין נשים מכוערות, אלא מעט מדי וורקה".

שניים מן הפסוקים שלא ייכנסו לשירוד: מרילין מונרו: "גברים מכבדים רק נשים שאינן מעניינות אותי"; מרצ'לו מוסטרויאנו: "מאור קשה להיות מאהב לאיטיני, כי נשים מצפות ממך להופעת אוסקר במיטה".

התוכנית תשודר בשני חלקים, אחד בערב פורים והשני ביום שלמחרת.

מיכתב מצריים

כסאם ג'אבר, עורך ומגיש התוכנית מיגרשים ושערים, תוכנית בערבית המקבילה לתוכנית הפופולארית שירים ושערים בקול ישראל, התפלא לגלות שגם במצריים יש מאוינים לתוכניתו.

לפני כמה ימים קיבל מיכתב ממאיון מצרי. האישי סיפר שהוא נהנה לשמוע את התוכנית. הוא הסביר שבמצריים אין תוכנית דומה, כך שאין באפשרותו לדעת את תוצאות המישחקים באותו היום. כמו בארץ, והוא נאלץ להתמין עד היום שלמחרת.

הפופולריות של ג'אבר במצריים הגיעה לאזוניהם של אנשי השגרירות המצרית בתל-אביב, והשבוע פנה אליו מחפזו עבריאלי-על, נספה-העיתונות בשגרירות, והציע לו להיות כתב קול קאהיר בישראל. ג'אבר היפנה אותו לממונים עליו בקול ישראל.

זו אינה ההפניה הראשונה שמקבל ג'אבר מן המצרים. הם פנו אליו בכקשה רומה לפני שנתיים, אז הודיעו מנהל-הרדיו שאינם מתנגדים לכך שיעביד ידיעות לקול קאהיר, אך הוא דחה את ההצעה, בגלל חוסר-ימון משוע. הוא עסק בתוכנית-הספורט, והוא גם כתב קול ישראל בערבית ובעברית.

מאחורי המירקע

מי פורש ממי?

הוועד הירושלמי של איגוד עיתונאי ישראל